

TRŽIŠKI VESTNIK

Leto II.

Tržič, v četrtek 6. avgusta 1953

Štev. 16-17

NAŠIM BORCEM ZA SVOBODO,
USTVARJALNIM DELOVNIM
KOLEKTIVOM IN VSEMU DELOV-
NEMU LJUDSTVU TRŽIŠKE
OBČINE ČESTITA K OBČINSKEMU
PRAZNIKU

UREDNIŠTVO
»TRŽIŠKEGA VESTNIKA«

5. avgust borbeni dan Tržiča

Temna noč, polna sovražnosti, je ležala takrat okrog njih, ki so prvi prijeli puško v roke, da se spuste v borbo s tisočkrat močnejšim nasprotnikom. Kovali so načrte za svoja dejanja, medtem ko je jezik izdajalca za Judežev denar prodajal mlada proletarska življenja gestapu. Toda niti razbesnelo rjovenje fašističnih zveri niti krvoločni pogledi, ki so se naslajali nad mučenjem in morijo, niso mogli zlomiti src borecev — herojev tržiško-kranjske partizanske čete, ki so umirali pod plameni in streli, saj so šla v borbo z ednim ciljem — upreti se okupatorjevemu nasilju. 5. avgust 1941 je veliki dan prvega oboroženega upora naših partizanskih enot in ta dan praznujemo naš skupni občinski praznik.

Praznovanje našega občinskega praznika naj bo velika manifestacija skupnih naporov delovnih ljudi, ki so pri vsem dosedanjem delu dokazali svojo pripravljenost, da hočejo po vseh svojih močeh stopati po tisti poti, ki nam jo je začrtala velika domovinska vojna. Kot so se na dan vsesplošne ljudske vstaje slovenskega naroda, 22. julija zbirale partizanske patrole na vseh važnih krajih narodnoosvobodilne borbe v Sloveniji, tako bodo naši bivši borci še posebej na ta dan proslavili svoj veliki dan s tem, da bodo obiskali svoje sotovariške, ki počivajo na različnih krajih naše občine. Dobro nam je poznano herojstvo borecev partizanov, ki so s svojimi dejanji ustvarili močno oporo delovnim ljudem, okupatorju pa strah za

obstane, za katerega se je brezupno boril, a moral slednjič pred heroizmom narodno zavednih Slovencev in vseh Jugoslovancev klavrno kloniti. Ta borba je ustvarila prve pogoje, da smo mogli ustvariti ljudsko oblast in dati delavskemu razredu v roke naš nadaljnji politični in gospodarski razvoj.

Ljudska oblast je po zaključenih vojnih operacijah postala temelj našega celotnega razvoja. Koliko je bilo treba truda, nezlomljive volje in patriotične zavesti na vseh področjih, če smo hoteli dati tej oblasti vse zakonite pravice! Puško je bilo treba zamenjati z orožjem, peresom, s prepričevalno besedo, če smo hoteli postavljati temelje za vse, kar danes iz dneva v dan dobiva vse popolnejše oblike in vse večjo samostojnost. Ljudska demokracija pa naj bo tisti temelj, s pomočjo katere bomo z najširšim ljudskim sodelovanjem ocenjevali vse naše napore in uravnavali ves razvoj našega političnega življenja, pri čemer nam bo naša slavna zgodovinska pot svetel spomenik in dokument, kako je napravil majhen narod velik preokret v svetovni politiki. Današnji dan naj bo manifestacija vseh dosedanjih uspehov, ohranja naj nam vse dosedanje pridobitve in daje moč, da bomo v prihodnosti stopali po enotni poti napredka za dobrobit naših narodov.

Naj živi 5. avgust, praznik delovnih ljudi naše občine — spomin na tiste, ki smo jim ga posvetili, pa naj bo idejni kažipot v našem nadaljnjem ustvarjanju.

1. obletnica »Tržiškega vestnika«

Na današnji dan smo pred letom dni izdali prvo številko »Tržiškega vestnika«. Praznik naše občine smo izbrali za njegov rojstni dan, ker smo hoteli s tem poudariti, da je list posvečen občestvu naše občine, ki naj vzgaja in obvešča prebivalstvo o vsem, kar je potrebno, da ve.

List pa naj bo tudi besednik vsega ljudskega mišljenja. V njem naj pišejo in sporočajo svoje misli in predloge vsi, katerim je dobrobit Tržiča pri srcu in ki hočejo pozitivno sodelovati pri naših naporih za boljšo in srečnejšo bodočnost.

List je obenem kronist vseh važnih dogodkov, ki se pri nas vrstijo, in bo

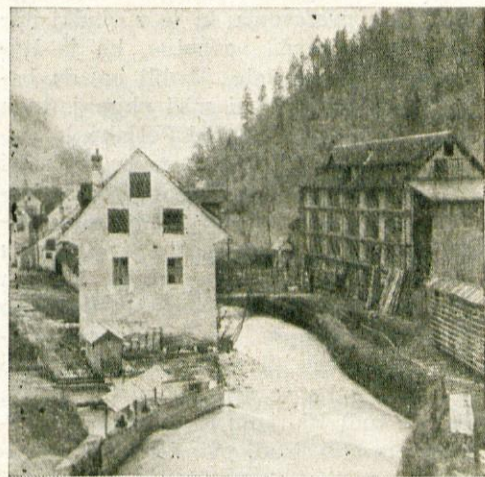
kot tak še poznim rodovom razkrival vsa področja našega dela, naše težnje in načrte, naše uspehe in neuspehe.

List je namenjen tudi tistim Tržičanom, ki ne prebivajo več v svojem rojstnem kraju in jih vesti iz našega kraja zanimajo. Do vseh teh naj naš vestnik najde pot, naj jih povezuje z nami in naj jim z vsako številko prinaša tople pozdrave iz domačega kraja.

Turističnemu društvu gre vsekakor vse priznanje, da je kot edino podeželsko turistično društvo vzelo v svoj delovni program tudi to lepo nalogo, izdajati vestnik, zaradi katere same že je vredno, da to društvo obstoji in deluje.

Motiv s Poti na pilarno

Motiv iz ulice Za Mošenikom

NAŠA ANKETA:

**Kje naj stoji spomenik
žrtvam NOV**

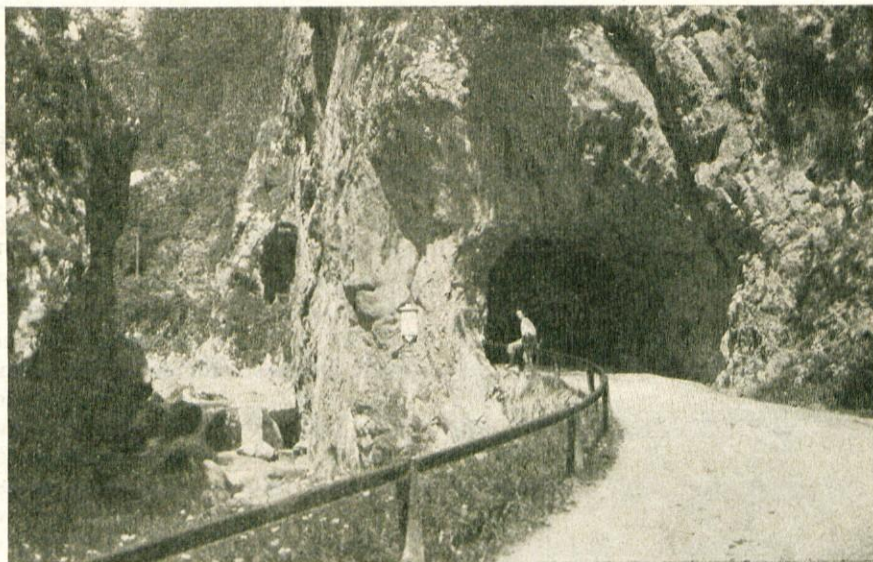
V zadnji številki našega lista je bila objavljena kratka notica, ki načenja vprašanje postavitve spomenika padlim borcem in talcem NOV. Dasi so se te stvari že razpravljale na marsikaterem sestanku, se mi zdi zamisel časopisa, da bi o teh stvareh spregovorila tudi naša javnost, prav dobra. Zato sem se odločil, da dam skromen prispevek k tej razpravi.

Regulacijski načrt mesta mi ni poznan, niti nočem svojega mišljenja vsiljevati, vendar sem po dolgem preudarjanju vseh možnosti izkoriščanja prostora, ki naj bo ob enem pripraven, po drugi strani pa na takem mestu, ki bo v celoti ustrezalo takim objektom, prišel do naslednjega zaključka: Po mojem osebnem mnenju je zelo dobra varianta prostor nasproti Vilfanove pekarije, kjer bi se dalo prostor z izboklino v bregu prav lepo izkoristiti. ne samo s spomenikom, temveč tudi z majhnim nasadom. Seveda pa tudi s tem ne bi dosti pridobili, če bi še naprej ostala na starem mestu Markičeva trafika in kapelica. Oboje bi bilo treba podreti ter za tehtnico najti drug prostor, ki se bo prav gotovo dal dobiti. S tem bi odpadlo tudi to, da bi na tem prostoru bilo stalno skladišče drv, mesto samo pa bi z ureditvijo tega prostora tudi zunanji videz veliko izboljšalo. Pričakujem, da se bo še kdo oglasil, da na ta način izmenjamo razna mišljenja, dolžnost organov ljudske oblasti pa bo, da o teh predlogih razpravlja in da se za najboljšega tudi odloči. S stavljenim predlogom pa mislim, da ne bom osamljen in da se bo marsikdo z njim strinjal.

**Kje naj bi tekla nova cesta
Tržič — Jezersko?**

Stojimo pred odločitvijo, kje naj trsira novo cesto, ki naj bi povezala Jezersko s Tržičem. Javnosti ni znano, kdo je prvi predlagal, naj bi cesta šla skozi Lom mimo koče pod Storžičem in od tam na Jezersko, vemo pa, da je tehnična

sobna za močnejši avtomobilski promet, kar bi znatno zmanjšalo stroške; drugič moramo neizogibno upoštevati strateški pomen (gre blizu meje); in tretjič: po obnovi gradu v Puterhofu ter njegovi preureditvi v turistično postojanko

komisija že vsaj površno pregledala teren.

Razumljivo, da bo (Tržič z omenjeno cesto mnogo pridobili v turističnem oziru. Toda ta varianta ne ustreza zaradi odročne smeri.

Po treznem preudarku pride v poštev edino smer: Tržič — Puterhof — Medvode — Breznina in čez Fevčo na Jezersko. Zakaj?

Prvič je cesta do Breznine (to je 15 kilometrov) v obstoječem stanju že spo-

se le-tega ne bomo smeli izogniti! Da ne govorimo o mnogo povoljnejšem terenu! Dolinska soteska s svojo slikovitostjo daleč prekaša v lepoti vso ostalo tržiško okolico.

Predor, kaskade, skalne piramide in razgled z v skalo vsekane ceste po dolini bi že zdaj lahko izkoriščali za propagando turizma v Tržiču.

Ozko gledanje na tako važni objekt nas ne sme zapeljati v napačno smer, ampak naj se pretehtajo vsi razlogi za to in ono varianto!

17 Ko nisem bil človek

Poleg Slovencev in drugih narodov so poizkusili, kaj je Dachau, po zlomu fašizma in kapitulaciji tudi Italijani. Za mrežo 15. bloka je večkrat kdo zarobantil s »Crepia il Tedesco!« in podobnimi izrazi.

Nekega dne v oktobru je esesovec privedel 11 Italijanov v čevljarsko delavnico in odšel. Ker s capotom (mojstrom) vred ni nihče razumel italijanskega jezika, je poklical iz sosednjega oddelka, krpalnice nogavic nekega sivolasega poljskega profesorja, ki je v gladki italijanščini tolmačil »capotu«, ko je Italijanom odredil delo. Mislili so, da bodo delali vsi pri eni mizi skupaj, toda capo jih je pomešal med Poljake, k vsaki mizi po enega. Blizu mene je sedel neki črnotasi fant iz Neaplja. Za razgovor z njim sem za silo rabil italijanščino, kolikor mi je še ostalo v spominu iz časa prve svetovne vojne. Nekega dne mi je rekel: »Za božič (1943) bo Nemčije konec in vsi bomo zopet doma.« Ker sem bil med tistimi, ki smo pričakovali konec šele spomladi 1. 1945, sem to tudi Italijanu s skromnimi besedami povedal. Tudi ostali njegovi tovariši so prišli do prepričanja, da zaradi kapitulacije Italije še ne bo tako hitrega

konca. Vajeni milejšega podnebja so se reveži že meseca oktobra in novembra od mraza tresli v slabih taboriščnih cunjah. S strahom so pričakovali, kaj bo, ko so zvedeli, da je pozimi v Dachau mraza celo nad 25° C. Bili so pa zelo zadovoljni, da bodo vsaj v delavnici na gorkem.

Želja po svobodi je večkrat močnejša kot marsikateri ovire. Kljub temu, da je bilo taborišče Dachau tako zastraženo, obdano z visokim zidom, bodečo žico, električnim tokom itd. je vendarle kdo poizkusil zbežati. Sleherni jetnik je bil poučen, kaj ga čaka, če zbeži, vsakemu novincu so že prve dni vbili v glavo strah pred kaznijo, ki bi v primeru, če zbeži, zadela njega samega in še ostale jetnike v taborišču.

Zato nas je upravičeno zaskrbelo, ko se je pri nekem večernem zboru po številu jetnikov raznesla vest, da nekoga manjka. Zaradi pobega smo ga sicer na tistem blagrovali, toda z nekim sočutjem, ker je navadno vsak ubežnik plačal svoje junaštvo z zdravjem oziroma z življenjem. Skrbelo nas je zaradi tega, ker smo vedeli, da je neizprosni taboriščni zakon oz. kazen, da morajo vsi jetniki stati »mirno« na zbornem mestu toliko časa, dokler ubežnika ne dobe. Naš sobni starešina nam je pripove-

doval, da so še pred vojno zaradi enega ubežnika stali vsi jetniki na zbornem mestu celih 36 ur brez hrane in spanja, da jih je pri tem veliko omedlelo in na mestu od slabosti pomrlo. Šele na intervencijo zdravnika iz bolnice so jetnike spustili na bloke. Ko so držnega ubežnika privedli nazaj v taborišče, so ga v bunkerju zverinsko mučili in nato obesili. Tisti večer smo sicer stali precej dolgo na zbornem mestu, nato so nas spustili na bloke ter nam dali večerjo. Sami so sprevideli, da bi s tako kaznijo škodovali samim sebi, ker jim je primanjkovalo delovne sile. Še isti večer smo zvedeli, da je bil ubežnik menda mlad Francoz. Nam, ki smo delali v notranjosti taborišča, ni bilo vredno misliti na beg, ker bi bil neizvedljiv. Francoz pa, ki je delal zunaj taborišča na plantaži in je sodeloval pri že omenjenih taboriščnih igrah, si je baje »organiziral« žensko obleko, se med odmorom na plantaži skrivaj preoblekel ter kot bavarsko dekle z zadaj zavezano ruto na glavi in košaro z zelišči izginil s plantaže. Tako so si tisti, ki so delali v njegovi bližini, razlagali pobeg. Ali so ga ujeli ali ne, nismo zvedeli. Nekaj mesecev pozneje sem sam to sprevidel iz pogovora s civilnim prebivalstvom dachauske okolice in meščani, ki so bili

»RUNO«

tovarna usnja v Trzinu
s svojim trg. podjetjem z usnjem

čestita delovnemu kolektivu kakor tudi svojim odjemalcem k doseženim uspehom ob obletnici občinskega praznika.

Delovni kolektiv tovarne „Runo“ uživa sadove svojega dela

Med mnoga podjetja širom Slovenije se po veliki ustvarjalnosti in pravilnem usmerjanju delavskega upravljanja uvršča tudi podjetje Runo v Trzinu.

V dokaz za to nam služi poleg drugih priznanj tudi to, da je kolektiv prejel prejšnji mesec že težko pričakovani, a trdo zasluženi dobiček v višini 80% plač.

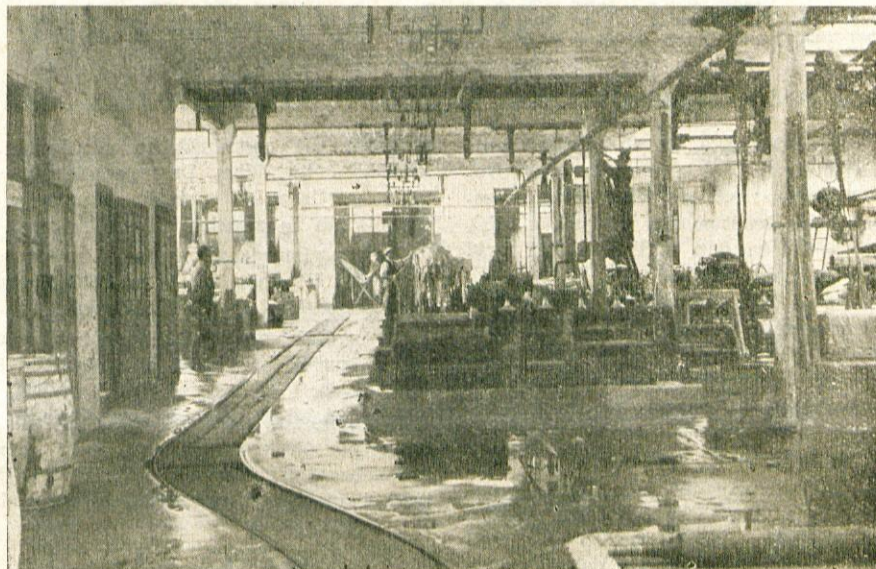
Poseben poudarek razdelitvi dobička v smislu socialističnega nagrajevanja je dala slovesnost v restavraciji podjetja, kjer je direktor Vučko med drugim omenil tudi to, da ustvarjeni presežek ni zgolj naključje ali milost, temveč rezultat trdega dela in dobrega gospodarjenja, saj so se v preteklem letu borili razen z nabavo surovin tudi za dobro kvaliteto in sortiment ter poleg tega še z drugimi proizvodnimi težavami.

Poleg zneska dobička so dobili še posebno denarno nagrado tisti, ki so s svojim delom in discipliniranostjo največ prispevali k rentabilnosti. Dodal je še, naj jih doseženi uspehi ne uspavajo,

temveč naj jih pot socialističnega upravljanja povezuje še tesneje.

Lep primer zdravega sožitja v kolektivu je bil tudi dvodnevni izlet pod Stor-

žič, za katerega sta dala pobudo uprava podjetja in sindikalna organizacija in ki se ga je udeležilo nad 80 članov kolektiva. Vsem je bilo v tem lepem gorskem kotičku omogočeno dvodnevno brezplačno bivanje z vso oskrbo. Zabave, smehe in dobre volje je bilo dovolj, zlasti kadar si je kdo izposodil »debe-

toliko ustrahovani, da brat bratu ne bi dal zavetja in hrane, če bi zbežal iz taborišča. Poleg tega pa je bilo zelo veliko SS-ovcev in policije budno na straži, po cestah, vlakih itd. Francoz je moral imeti res dober načrt in še večjo srečo.

V taborišču Dachau je bil poleg raznih kulturnih ustanov, to je knjižnice, kapelice, orkestra, iger, pevskih zborov itd. tudi muzej. Prvi blok ob zbornem mestu, to je št. 2, je bil takrat še brez jetnikov. Tam je bilo navadno skladišče kantine itd. V neki prazni sobi smo za časa tifus-karantene pisali pisma domačim, kot sem že omenil. V zadnji, to je četrti sobi je bil pa muzej, na katerega me je opozoril neki nemški tovariš, čevljar v delavnici. Rekel mi je: »Če greš mimo, hitro poglej skozi okno in bodi previden, da te kak SS-ovec ne zapazi, ker nam ni dovoljeno gledati vsebine muzeja, to je samo za tuje obiskovalce.« Tako sem neke nedelje popoldne, ko je rahlo deževalo, šel mimo 4. sobe bloka 2 in za nekaj minut pogledal skozi zaprto okno v muzej. V sobi, katere stene so bile opažene s papirjem, je bilo nekaj slik, raznih figur iz mavca, upodobljeni človeški tipi s spačenimi obrazi, ranami, garjami itd. Sredi teh kipov sem videl cigansko na pol podrto

kolibo, pred njo nagi otroci, umazane ženske, ki so gledale na kip suhega in razcapanega cigana, ki je nesel kokoš. Med kipi sem opazil tudi iz mavca izdelanega dimnikarja, ki je bil oblečen v črno dimnikarsko obleko, z omelom in lestvo. Ko sem si vse to hitro ogledal, sem zamišljen, kaj to pomeni, odšel nazaj na blok 24. Naslednji dan sem v delavnici povedal omenjenemu nemškemu čevljarju, da sem si bežno ogledal muzej. Kot star »dachaučan« mi je na moja vprašanja, kaj vse to pomeni, odgovoril, da kipi iz mavca s spačenimi obrazi pomenijo nas »pripornike« jetnike. Mi vsi, ki smo tukaj, Poljaki, Rusi, Židje, cigani itd. smo pripadniki nižje rase, katero je treba izločiti iz vsega ozemlja, kateremu hočejo nacisti zagospodovati. Rekel mi je: »Poglej, vam Slovencem in drugim, ki ste tukaj, narodnost ni odvezeta, čeprav ste samo številke. Nas Nemce domačine, pa naj bomo komunisti ali karkoli že, ne smatrajo več za Nemce, čeprav nismo Židje!« Ko sem ga vprašal, kaj pomeni dimnikar v muzeju, mi je povedal, da je bil to prvi ubežnik iz taborišča. »Takrat smo bili tu še skoraj samo Nemci. Mlad, pogumen jetnik po imenu Feliks si je »organiziral« še eno taboriščno obleko, to

je iz tanjšega progastega blaga izdelano bolniško perilo. Nekateri smo vedeli, kaj namerava, ko je z vztrajnim potrpljenjem s sajami in ogljem črnil belo obleko s temnomodrimi progami. Ker ga nihče od nas ni izdal, se mu je posrečilo v dimnikarski obleki pobegniti. Zaradi njega smo stali na zbornem mestu dve noči in en dan, celih 36 ur, dokler ga niso našli in je bil, kot sem že omenil, po grozovitem mučenju obešen. Iz njegove počrnjene dimnikarske obleke so napravili manjšo in z njo oblekli kip iz mavca v muzeju.«

Večkrat sem že rabil besedo »organizirati«. Kot je že znano, je sleherni izmed nas prišel iz kopalnice na blok kot novinec brez vsega. Edino premoženje sta bila pas in žepni robec. Če si je pa kdo pozneje le kaj pridobil, morda boljše čevlje, ali pozimi kak dober pulover itd. je rekel »organiziral sem si«. Nihče ga ni vprašal, ali je ukradel ali pošteno vzel. Zato je tudi Justin Ažman iz Kroke, ki je bil tisto jesen nekaj tednov v bolnici in je imel časa dosti na razpolago, zložil »dachauško balado«, v kateri se je neka kitica glasila:

V Dachau vsak organizira,
tudi če že prav umira.

(Nadaljevanje sledi.)

lega Lenarta«. Nič ni bilo pretiravanj v uživanju alkoholnih pijač ali drugih ne-rednosti. Majhna skupina se je podala celo na bivač, kjer je prebila nekaj lepih uric.

Nova razvojna faza v gospodarjenju z gozdovi

Nekdaj so bile naše pokrajine močno zarastle z gozdovi. Samo sem in tja so prebivalci izsekali na poedinah mestih gozd, da so si pridobili poljedelsko zemljo. Lesa ni primanjkovalo, gozdove pa so imeli v posesti fevdalci ne zaradi lesa, ampak predvsem zaradi lova. Toda prebivalci so se množili, poljedelske zemlje so potrebovali čedalje več. Začelo se je krčenje gozdov v čimdalje hujši meri. Pod ognjem in sekiro so padali celji predeli gozdov. To početje z gozdovi pa ni moglo dolgo trajati.

Gospodarstvenike in državne upravni-ke je obšla huda slutnja, da bo na ta

Tudi spominu padlim žrtvam iz leta 1941 je bilo pri spomeniku posvečenih nekaj minut, pri čemer je imel sekretar podjetja kratek govor, pevski zbor je pa zapel nekaj partizanskih pesmi.

način zmanjkalo gozdov. In res so bili že za časa Marije Terezije izdani ukrepi, kako naj se gospodari z gozdovi. Od tega časa je minilo že 200 let, gozdovi so se razredčili, toda zanimanje za gozd kot naravni kapital, ki krije vse blagorodati za človeštvo, je rastlo in raste. Kako se naša država zanima za gozdove, priča že drugi zakon o gozdovih po osvoboditvi. Od administrativnega gospodarjenja z gozdovi smo krenili na gospodarsko s tendenco obdržati sedanjo površino gozdov, sekati samo ugotovljeni letni etat, dvigniti letni prirastek lesa na trikratnega sedanjega, izboljšati goz-

dove kvantitativno, urediti vprašanje pašništva in lovstva. Zakon predpisuje stroge mere proti kršilec gozdnega zakonona. Da bosta spravilo in izvoz lažja in dosežen čim manjši odpadek, se bodo povečale mreže gozdnih cest vsaj petkratno! Tudi zaradi izboljšanja nege gozdov se bodo gradile gozdne poti in ceste. V gozd se je investiralo prav malo, medtem ko je bila industrija deležna visokih procentov investicij. V bodoče se namerava v gozdove investirati največje zneske, kar zahtevajo predvsem potreba po izboljšanju gozdov, potrebe naših hidrocentral, turistični in drugi obziri. Okrajne ljudske odbore in občine že omenja naš novi zakon kot bodoče upravne organe naših gozdov.

S tem zakonom se nam napoveduje nova razvojna faza v gospodarjenju z našimi gozdovi.

TELESNA VZGOJA IN ŠPORT

70 letnica gasilstva in I. pionirski festival v Trzinu

Med velike dogodke, ki jih beleži kronika našega mesta, se je uvrstila tudi proslava 70 letnice ustanovitve Prostovoljnega gasilskega društva dne 26. julija 1953. Obenem je bil ta dan v Trzinu tudi prvi pionirski gasilski festival.

V soboto je bila spominska svečanost v počastitev umrlih članov na pokopališču, katere so se udeležili gasilci mesta in sektorjev ter zastopniki organizacij in delovnih kolektivov. V mraku pa so po okoliških vzpetinah zagoreli kresovi, ko se je vila baklada skozi mesto.

V zgodnji jutranji uri v nedeljo je zadonela tromba, buče meščane iz spanja. V lepem sončnem dopoldnevu so se zbirali gasilci pri pošti. Avtomobili pa so dovažali pionirje-gasilce iz vseh krajev Gorenjske. Prišlo jih je 363. Članov je bilo 284, članic 38.

Ob desetih so krenile formacije na slavnostno mesto pred Mestni dom, kjer se je začelo zborovanje. Godba DPD »Svoboda« je odigrala državno himno. Navzoče goste je pozdravil predsednik tov. Tone Dornik in jim zaželel dobrodošlico. Poveljnik RGZ tov. Miro Špicar je nagovoril pionirje in jim podal smernice za bodoče delo. Nato je podelil priznanja 3. stopnje Ivanu Debeljaku, Fricu Dorniku, Francu Hladniku, Hinkotu Snoju, Francu Štenovcu, Antonu Kralju in Rozi Penko. Priznanje I. stopnje pa je podelil tov. Francu Golmajerju, najstarejšemu aktivnemu članu, ki ima čin podčastnika.

V imenu LOMO je društvu čestital tov. Ludvik Vučko in mu izročil gasilsko brizgalno kot darilo občine ob njegovem prazniku.

Tajnik Avgust Primožič je prebral zbrani množici kroniko gasilstva od l. 1883 do danes. Ustanovitelj društva in prvi načelnik je bil Anton Globočnik, tovarnar. Za njim so se vrstili drugi vidni možje. Omenil je sodelovanje gasilcev pri preko 300

požarih, pri povodnjih in smučarski nesreči pod Storžičem. Osem gasilcev je padlo v partizanskih vrstah, mnogo je bilo preseljenih in zaprtih.

Gasilce-pionirje je pozdravil najprej pionir Niko Hladnik, v imenu OGZ Kranj pa še predsednik tov. Viktor Elzjak.

Ob zvokih gasilske himne so gasilske enote izvršile mimohod ob tribuni s častnimi gosti.

S slavnostne seje, ki so se je udeležili poleg poveljnikov tudi zastopniki delovnih kolektivov, organizacij, ZK ter LOMO, so poslali resolucijo predsedniku Izv. odbora

Tržiški telovadci na državnem prvenstvu

Trud in delo TVD Partizan - Trzin sta bila kronana z uspehi na okrožnih in republiških tekmovanjih in vajah na orodju, ki so omogočili mladim tekmovalcem in tekmovalkam, da so l. julija odpotovali na državno prvenstvo v vajah na orodju v Skopje. Težko finančno breme, ki je bilo s tem naloženo društvu, je pomagal rešiti LOMO Trzin s svojim prispevkom. Predilnica in Preskrba pa sta sam. nosili stroške za tekmovalce, ki so pri njih zaposleni.

Na pot je odšla vrsta mladincev in mladink, za katere je vožnja v Skopje preko vse države pomenila velik dogodek. Pot je bila sicer dolga in naporna, vendar je zveza LRS Partizan za vse tekmovalce

tov. Mihi Marinku in RGZ v Ljubljani. Godba pa je med tem na tržnici izvedla slavnostni koncert.

Pionirje so pogostili v predilniški menzi s pomočjo članic AFŽ, katerim gre vse priznanje. Popoldne pa so pionirji nastopili v 25 desetminah s primitivnimi vajami ob gašenju malih požarov, pri čemer so se kar dobro izkazali.

Na dvorišču Mestnega doma so se gasilci s prijatelji gasilstva nato poveselili ob veselim rajanju.

Tako so naši gasilci ocenili svoje dosežanje delo in pokazali pripravljenost vsakega pomagati in obvarovati ljudsko imovino ter s tem prispevati svoj delež k izgradnji socializma.

Po končanem tekmovanju je bil v Skopju tudi lep telovadni nastop, pri katerem so sodelovala društva iz vse države.

Tržiški telovadci so bivanje v Skopju izkoristili tudi za ogled zanimivosti Skoplja in okolice in so pobliže spoznali bratski makedonski narod. Vsem onim, ki so jim udeležbo omogočili, so iz srca hvaležni in obljublajo, da bodo tudi v bodoče po svojih močeh prispevali k napredku telesne vzgoje v Trzinu.

Poslovilni večer Partizana

V prvi polovici julija je priredil Partizan v svojih prostorih za svoje članstvo družabni večer. Na večer so bili povabljeni poleg zastopnikov oblasti tudi vsi tisti, ki so sodelovali pri jubilejnih prireditvah.

Ni bil pa to le družabni večer, ampak obenem slovo od članov rekrutov, ki odhajajo služiti vojake, in slovo od dolgoletnih športnih funkcionarjev in vodnikov tov. Pavca in Potočnika, ki odhajata z novim šolskim letom na nova službena mesta. Od vseh, ki odhajajo, se je poslovil v imenu članstva in društvene uprave tov. Markelj ter jim želel na novih mestih še več uspehov na polju telesne vzgoje.

V veselim razpoloženju se je nato razvila prisrčna zabava, kakor je možno le pri pravih tovariših.

Mestna lekarna

TRZIN

čestita delovnemu ljudstvu tržiške občine k občinskemu prazniku

organizirala skupno potovanje v rezerviranih vagonih direktno iz Ljubljane do Skoplja, tako da je bila že vožnja sama užitek. Tudi bratski Makedonci so se potrudili in so slovenske telovadce lepo sprejeli in jim pripravili prijetno bivanje.

Tekmovanje je bilo 3. julija. Tržiški tekmovalci o bili dobro pripravljeni in so bili kljub temu, da so bili po letih najmlajši, ostalim enakovredni.

Golob Anton

pečar — Trzin — Za Mošenikom 8

čestita delovnemu ljudstvu Trziča k občinskemu prazniku!

NAŠ ŠAH

Kljub takozvani »mrtvi sezoni« v poletnih mesecih je šahovsko življenje pri nas zelo razgibano. Dosegli smo relativno lep uspeh na moštvenem tekmovanju v okviru Ljubljanskega festivala, kjer smo med 16 najmočnejšimi moštvami v LRS dosegli 11. mesto. Na teh dvobojih smo izgubili le z Mariborom in Jesenicami, premagali pa smo moštvo Pirana, dočim smo igrali neodločeno s Trbovljami, Postojno in Ptujem.

Poleg tega smo se udeležili moštvenega tekmovanja za prvenstvo Gorenjske. Tekmovanje bi prvotno moralo biti v Trzinu, ker pa tržiški hoteli ne razpolagajo s 30 praznimi posteljami, je bilo tekmovanje prestavljeno v Kranj. Moštvo Trzinca je bilo zaradi tega zelo oslabiljeno, nastopili smo z nekaterimi rezervami in celo s 7 igrački.

Prvi dvoboj smo odigrali proti moštvu z Jesenic. Začetek je kazal, da bo Trzin — čeprav brez zadnje deske, ki smo jo izgubili s kontumacom — premagal Jesenice, v skrajnem primeru pa remiziral, toda, ker moštvo Trzinca nima rutine, ni vzdržalo in nazadnje nesrečno visoko izgubilo 6½ : 1½.

Naslednji dvoboj s Kranjem smo tako pitčakovali preveč pesimistično in res je bil temu primeren rezultat — 6½ : 1½. Ker se četrti finalist (Domžale) tekmovanja ni udeležil, je bilo prvenstvo zaključeno. Zmagalo je moštvo Kranja pred Jesenicami in Trzinom.

Na pobudo SZS je Gorenjski okrožni odbor organiziral I. mladinsko prvenstvo Gorenjske in to v Kranju, katerega se je udeležil tudi Trzinčan Štefe Saša. Tekmovanje je ob odlični organizaciji in postrežitvi izvedlo šahovsko društvo Kranj. Med najboljšimi mladinci iz vse Gorenjske je Štefe zasedel drugo mesto. Prvo mesto: Sicherl (Kranj) 8 točk, 2. Štefe

Slaščičarna

Pervis Mustafović

čestita delovnemu ljudstvu tržiške občine k njegovemu prazniku — in se priporoča za obisk v novoodprtem lokalu - Glavni trg

(Trzin) 7½, 3.—4. Bavdek (Kranj) in Laznik (Domžale) 6 točk itd.

Če pogledamo delo šahovskega kluba, vidimo torej, da je šahovsko življenje precej aktivno, kljub temu, da se bori z največjimi materialnimi in finančnimi težavami. Res je čudno, da Trzin, ki je eden glavnih industrijskih centrov Slovenije, ne premore ene dostojno opremljene šahovske sobe, da ima šah. klub samo 7 šahov, da ne govorimo o drugih potrebnih rečeh za šah, lahko rečemo, eno tized sredstev za kulturno dviganje človeka. Posebno na mladino ima dober vpliv, saj jih odvrja od raznih hazardnih iger itd. Vemo tudi, kakšna važnost se prav zaradi tega polaga na šah v socialistični Jugoslaviji.

Osebnosti

V soboto sta se poročila Lovro Cerar, predsednik LOMO Trzin, in Genovefa Pavlin, nameščenska. — Mnogo sreče!

V Ljubljani sta se v soboto poročila Krulc Ernest, profesor glasbe in član opernega orkestra iz Ljubljane in Franko Mira, absolventka ekonomske fakultete iz Trzinca. Želimo jima vso srečo!

TRŽIŠKA ŠTEVILKA »TOVARIŠA«

Prihodnja, t. j. 32. štev. »Tovariša«, ki izide 7. avgusta, bo posvečena Trzinu. V izbranih podobah in člankih bo prikazala življenje našega mesta in okolice v preteklosti in sedanjosti. Kupite si jo!

Gibanje prebivalstva

Rojeni v času od 28. junija do 31. julija: Meglič Vida, Lom 26; Spendal Kristina, Kovor 7; Rejc Peter, Retnje 31; Gaber Franc, Kovor 49; Šinko Breda, Fužinska 1; Šajnič Cirila, Pot na pilarno 10; Gaberc Vida, Lom 25; Bon Vilma, Retnje 19; Gros Marija, Zvirče 18; Gorec Veronika, Leše 14; Aljančič Janez, Križe 30; Česen Branislav, Križe 17; Perko Adalbert, Sv. Ana 100; Nunar Marijan, Pristava 7; Žakelj Danica, Bistrica 44; Meglič Ana, Za Virjem 3; Rustja Božidar, Ljubeljska 17; Krnc Marta, Pristava 7; Gorjanc Olga, Žiganja vas 42.

Umrli v času od 28. junija do 31. julija: Pristov Franciška, gospodinja, stara 57 let, Lom 82; Jeršin Ciril, kmet, delavec, 55 let, Glavni trg 17; Sedej Janez, upokojenec, 77 let, Kovor 16; Razinger Janez, upokojenec, 71 let, Palovče 5; Kunaver Valentina, upokojenka, 56 let, Ljubeljska 36.

Poročeni v času od 28. jun. do 31. julija: Vogelnik Blaž, tov. delavec, Bistrica 74 in Hrbolič Ana, tov. delavka, Sp. Preska 11; Švač Jakob, tov. delavec, Bistrica 52 in Štiblj Jožefa, tov. delavka, Bistrica 67; Štirn Ivan, tov. delavec, Ljubeljska 6 in Komac Antonija, tov. delavka, Blejska 13; Žos Janez, kmet, Dolina 50 in Tišler Alojzija, kmet, delavka, Dolina 49; Meglič Alojzij, tov. delavec, Sv. Neža 8 in Dolnšek Franciška, tov. delavka, Palovče 6.

Kina Trzin

8.—9. avgusta: En dan življenja (Un dia de vida). Mehiški revolucionarni film družbe Cabrera films v režiji Emilia Fernandez.

12.—13. avgusta: zaprto zaradi čiščenja.
15.—16. avgusta: Hoffmannove pripovedke (Tales of Hoffmann). Angl. glasbeni film v barvah po Offenbachovi operi z istim imenom z baletko Moiro Shearer v glavni vlogi.

19.—20. avg.: Prepovedane igre (Jeux interdits). Francoski film po romanu Francois Boyerja v režiji Renéja Clémenta.

22.—23. avgusta: Občinski otrok. Jugoslovska filmska komedija »Avala filma« po povesti Branislava Nušića v režiji Mladomira Puriše Džordževića.

26.—27. avgusta: Škotska kri (The Swordsman). Ameriški Columbia film v barvah v režiji Josepha H. Lewisa.

KRONIKA

3. julija: Mladinci in mladinke »Partizana« na zveznem prvenstvenem tekmovanju v Skoplju.

5. julija: Proslava 50 letnice tovarne obutve »Triglav«, ki jo počasti s svojim obiskom predsednik FLRJ maršal Tito.

12. julija: Slovesen krst desete-ga otroka Janeza Ribiča, ki mu botruje po svojem zastopniku predsednik FLRJ maršal Tito.

21.—22. julija: Slovesno praznovanje dneva vstaje slovenskega naroda v Trzinu, Lešah in pri Sv. Ani.

26. julija: Proslava 70 letnice Gasilskega društva v Trzinu, združena s I. pionirskim festivalom.

31. julija do 10. avgusta: Trziške tovarne in obrtniki razstavljajo na Gorenjskem sejmu v Kranju.

1. do 2. avgusta: Trziški in kriški planinci na medrepubliškem planinskem taboru v Vratih.

INVALIDOM, PRIPADNIKOM BIVŠE NEMŠKE VOJSKE IN RODBINAM PADLIH ALI UMRLIH!

V teku je akcija, da Nemčija prizna invalidnino invalidom bivše nemške vojske ter staršem, vdovam in sirotam po padlih in umrlih pripadnikih bivše nemške vojske. Z namenom, da zbere vse potrebne podatke s področja naše občine, je bil na pobudo RK osnovan v Trzinu iniciativni odbor, ki vabi vse prizadete, da se zglase v nedeljo, 9. t. m. v času od 8. do 17. ure v restavraciji Rano, kjer bodo izpolnili določene obrazce. Poglasi se morajo osebno, ker mora sleherni prijaviteljenec obrazec lastnoročno podpisati. Ker se na zamudnike ne bo mogoče ozirati, opozorite na pravočasno prijavo tudi svoje tovariše.

ZAHVALA

Iskrena hvala vsem, ki ste ob izgubi ljubljene žene in mame Valentine Kunaver roj. Tišler z nami sočustvovali, dalje vsem darovalcem vencev in cvetja ter vsem, ki ste jo spremlili na njeni zadnji poti.

Žalujoči soprogi in hčerka.

PREKLIC

Preključujem, kar sem govoril o organu Ljudske milice. Zahvaljujem se mu, da je odstopil od nadaljnega kazenskega postopka. — Mlakar Božo.

Posestovanja

»Precizna mehanika« — Velikovrh Janez — Kranj, Titov trg 17, tel. 515 — sprejema v popravilo računske, pisalne in ostale pisarniške stroje, kakor tudi vsa v to stroko spadajoča dela.

Železno otroško posteljico z mrežo prodam za ceno 4000 din. — Švač Antonija, Spodnja Bistrica 57.

Službo za dopoldanske ure dobi ženska oseba. Oglasi naj se pri tajništvu LOMO Trzin.

Trgovsko podjetje

„Prestreba“

TRŽIČ

ČESTITA DELOVNEMU LJUDSTVU

TRZIČA IN OKOLICE

K OBČINSKEMU PRAZNIKU

**Delovnemu ljudstvu Tržiča in okolice
čestitajo k občinskemu prazniku:**

**PILARNA
„TRIGLAV“**

Tržič

**GORENJSKA
TISKARNA**

v Kranju

Tovarna

finega pohištva

v Tržiču

Invalidsko podjetje

»Železoles«

Tržič

PLETILSTVO

Tržič

UPRAVA

K I N A

T R Ž I Č

Gostinsko podjetje

„ZELENICA“

TRŽIČ

Mestne

MESARIJE

T R Ž I Č

Mestni odbor ZB NOV
Mestni komite ZKJ
Občinski odbor SZDL

čestitajo delovnim kolektivom in vsemu
 delovnemu ljudstvu naše občine
 k občinskemu prazniku!
 Vse sile za izgradnjo socializma!

GOZDNO
GOSPODARSTVO
K r a n j

ČESTITA DELOVNEMU LJUDSTVU
 TRŽIČA K NJEGOVEMU OBČINSKEMU
 PRAZNIKU!

Delovni kolektiv

Lesno
industrijskega
podjetja
Kranj

ČESTITA
 K TRŽISKEMU OBČINSKEMU
 PRAZNIKU
 5. AVGUSTU 1953

DELOVNEMU LJUDSTVU TRŽIČA
 IN OKOLICE
 ČESTITA K OBČINSKEMU PRAZNIKU

Tržiška tovarna
KOS IN SRPOV

T r ž i č

Kmetijska zadruga
Sv. Ana

čestita ob občinskem prazniku
 vsem svojim dobaviteljem in odjemalcem
 in vsem delovnim ljudem
 naše občine

Kmetijska zadruga
Sv. Katarina

ČESTITA K OBČINSKEMU PRAZNIKU
 VSEM DELOVNIM LJUDEM
 TRŽIŠKE OBČINE

**Mestna kleparska
in
vodnoinstalaterska
delavnica**

TRŽIČ

**Mestno
gradbeno podjetje**

„MEGRAD“

Tržič

**MESTNA
PEKARIJA**

TRŽIČ

Ljudski odbor

mestne občine

Tržič

**Gostinsko
podjetje
„Storžič“
Tržič**

**Mestna krojačnica
Tržič**

**Trgovsko podjetje
»PREHRANA«
Tržič**

**KRAJEVNI
SINDIKALNI
SVET
Tržič**

**Tovarna
čevljev**

**„LJUBELJ“
Tržič**

Bombažna

P R E D I L N I C A

I N

T K A L N I C A

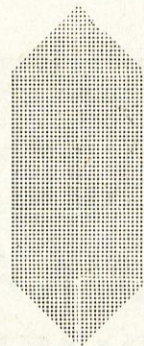
Tržič

TOVARNA LESNE LEPENKE

na Slapu pri Tržiču

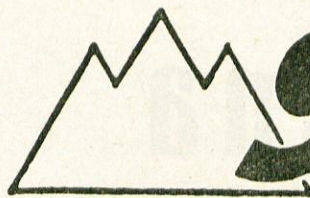
SLOVENIJA
AVTOPROMET

SAP
LJUBLJANA

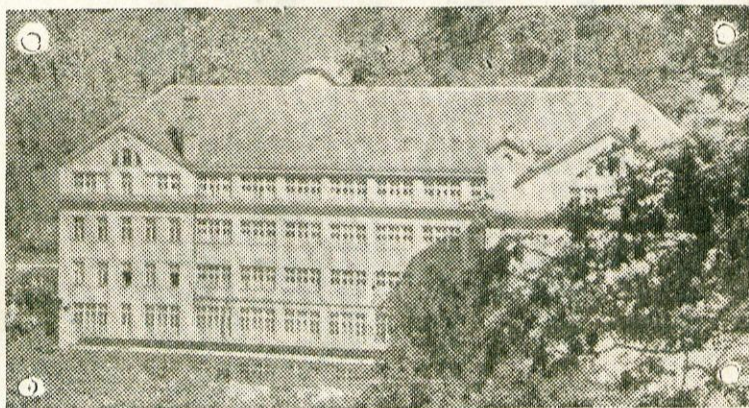
čestita svojim potnikom in vsemu prebivalstvu Tržiča
k občinskemu prazniku ter se še nadalje priporoča za
prevoz potnikov po redni progi in za posebne vožnje na
izlete, ki jih prireja **Turistično društvo v Tržiču**.

50 LET
TOVARNE
OBUTVE

Triglav

TRŽIČ

1903 - 1953

DELOVNI KOLEKTIV

TOVARNE OBUTVE »TRIGLAV«

ČESTITA VSEMU DELOVNEMU

LJUDSTVU

K OBČINSKEMU PRAZNIKU

TER MU POŠILJA BORBENE

POZDRAVE Z ŽELJAMI

ZA NADALJNJE USPEHE

V SOCIALISTIČNI GRADITVI